

ἄνω συνοικίαν, καὶ διευθύνεται πρὸς τὸν γεροντότερον τῶν ἐκεῖ τεχνιτῶν, ὃν καὶ ἐρωτᾷ ποιοὶ ἦσαν χῆροι τῆς συνοικίας ἐκείνης. Ὁ σεβάσμιος τεχνίτης ὑπέδειξεν αὐτῷ τέσσαρας πέντε ὁμοτέχους του, χήρους κατὰ κακὴν τῶν τύχην, πρὸς τοὺς ὁποίους εἶπεν ὁ κλητὴρ, ὅτι τοὺς ζητεῖ ὁ κ. ἀστυνόμος. Αὐτοὶ δὲ μετ' ἀπορίας τῶν ὑπήκουσαν, καὶ μετὰ τοῦ χυδαίου τὴν γλῶτταν, ὥς ἤθελεν εἶπει διδάσκαλος ἐμπροσθοδρομικός, διευθύνθησαν πρὸς τὴν ἀστυνομίαν, ἐν τῇ αὐλῇ τῆς ὁποίας διέταξεν αὐτοὺς ὁ κλητὴρ νὰ μένωσι μέχρις οὗ εἰδοποιήσῃ τὸν ἀστυνόμενον. «Τοὺς ἔφερα» ἀναφωνεῖ μετὰ χαρᾶς ὁ ἀξιότιμος ἐκ Στερεᾶς Ἑλλάδος κλητὴρ, καὶ ὁ ἐλληνιστὴς τῆς ἀστυνομίας «νὰ εὐκαιρήσω, καὶ ἔπειτα σοῦ λέω». Ταῦτα καὶ ἀνήγγειλε τοῖς χηρεύουσιν ὁμοτέχνοισι ὁ διὰ τὰς ἀμαρτίας τῶν ἀνελλήνιστος κλητὴρ, ἀλλ' οἱ κ. βιομηχανοί, ἀνυπομονοῦντες, διότι εἶχον καὶ μαγαζεῖα, εἰσορμῶσιν ὁμοθυμαδὸν εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ ἀστυνόμου, καὶ τὸν παρακαλοῦν νὰ τοῖς εἴπῃ τί τοὺς θέλει, διότι ἀφῆκαν τὴν δουλειὰ τους στὴ μέση. Φαντάσθητε τὴν θέσιν τοῦ ἀστυνόμου, ὅτε εἶδεν ἀντὶ χοίρων χήρους. Φαντάσθητε δὲ καὶ τὴν θέσιν τοῦ κλητῆρος, καθὼς καὶ τῶν χήρων βιομηχάνων.

*
* *

Φούρναρης θέλων νὰ συμμορφωθῇ πρὸς τὴν δικταγὴν τῆς ἀστυνομίας, ἀποφασίζει καὶ αὐτὸς νὰ κάμῃ ἐπιγραφὴν. Ἐχων ὅμως ἴδιον συντακτικόν, γράφει: «Κώστας φούρνος Γιάννης ψήστης». Ἦθελε νὰ εἴπῃ ὅτι ὁ μὲν κτήτωρ τοῦ φούρνου ὀνομάζεται Κώστας, αὐτὸς δὲ, ὁ ψήστης, Γιάννης.

*
* *

Ἰερεὺς ἀνιέρως, ψάλλων ἁγιασμὸν ἐν τινὶ οἰκίᾳ, μεταχειρίζεται διαφόρους παρενθέσεις ἀποτεινόμενος πρὸς τὴν οἰκοδέσποιαν. Καὶ λοιπὸν «Ἐν Ἰορδάνῃ βαπτίζομένου σου Κύριε (τί καλὰ μαγειρεῖς, Νιόναινα;), ἡ τῆς Τριάδος ἐφανερώθη προσκύνησις (μωρ' ἐπίασε

δουλεῖα ὁ Μπάμπης;)· τοῦ γὰρ Γεννήτορος ἡ φωνὴ προσημαρτύρησεν, ἀγαπητόν Σε υἱὸν ὀνομάζουσα (σὲ μπαρμπεριὸ νὰ τὸ βάλῃς τὸ παιδί)· καὶ τὸ πνεῦμα ἐν εἵδει περισσεύας (ὦραῖο σπητόπουλο τοῦτο!) κλπ.

*
* *

Παιδίον εὐρὸν ζευγὸς διόπτρων, τὰ ὁποῖα ὅμως εἶχον τὴν ἀτυχίαν νὰ μὴν ἔχουν γυαλιά, καὶ θέλον νὰ παίξῃ, ἔδωκε ταῦτα εἰς τὴν γραῖαν νόναν του λέγον: «Πάρε, νόνα, ἓνα ζευγάρι γυαλιά ποῦ σοῦφερα ἀπὸ τὸν ἔμπορα, γιὰ νὰ δοκιμάσῃς ἂν σοῦ κάμουν». Καὶ ἡ νόνα χωρὶς νὰ διακρίνῃ τί γυαλιά τῆς δίδῃ ὁ ἔγγονός της, τὰ ἐφόρεσε καὶ ἤρξατο νὰ παρατηρῇ τὰ περὶ αὐτὴν ἀντικείμενα, διὰ νὰ δοκιμάσῃ δηλ. ἂν βλέπῃ καλὰ μὲ αὐτά. Δὲν τῆς ἔκαμαν ὅμως φαίνεται, καὶ ἐπιστρέφουσα ταῦτα εἰς τὸν ἔγγονόν της λέγει: «Μπα παιδάκι μου, καλλίτερα βλέπω μὲ τὰ μάτια μου.»

ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ

Ἐκ τῆς «Ἐφημερίδος» μαθηάνομεν ὅτι σοβαροὺς ἀνθρώπους καὶ τὴν σπουδαίαν δημοσιογραφίαν ἀπασχολεῖ ἐν Γαλλίᾳ περιέργον κοινωνικὸν καὶ ἄμα οικονομολογικὸν ζήτημα, ἡ φορολογία τῆς ἀγαμίας. Ἐπειδὴ ὁ ἀριθμὸς τῶν ἀνυπᾶνδρων ηὐξήθη ἀπὸ τινος καταπληκτικῶς—μόνον οἱ Παρίσιοι ἐκτρέφουσιν ὑπὲρ τὰς 500,000 ἀγάμων ἀνδρῶν, ἐνῶ εἰς 379,000 μόνον συμποσοῦνται οἱ εὐτυχεῖς σύζυγοι τῆς μεγαλοπόλεως ἐκείνης—συνηύξησε δ' ὡς ἐκ τούτου καὶ ὁ κίνδυνος προφανοῦς κοινωνικοῦ ὀλέθρου, πολλοὶ ὑπάρχουσιν οἱ φρονούντες, ὅτι ἀνάγκη νὰ ἐπιβληθῇ βαρύτερος φόρος ἐπὶ τῆς περιουσίας καὶ τῶν οἰωνδήποτε εἰσοδημάτων παντός, ὅστις, τριάκοντα ἢ τριάκοντα καὶ πέντε ἡδὴ ἔτη γεγονώς, δὲν θέλει νὰ νυμφευθῇ. Ἐσχηματίσθη δὲ σύλλογος ἐν Πκρισίσις ἀνδρῶν,

συζύγων βέβαια καὶ γερόντων, σκοπῶν νὰ προσηλυτίσῃ εἰς τὰς φρονίμους ιδέας αὐτοῦ καὶ πολλοὺς τῶν πολιτευομένων, διὰ νὰ ὑποβληθῇ ὡς τάχιστα καὶ εἰς τὴν βουλὴν νομοσχέδιον, δι' οὗ ἄλλως ὑποδειχθήσεται τῇ κατὰ καιρὸν κυβερνήσει καὶ σπουδαῖος τοῦ κράτους πόρος διὰ τῆς εἰσηγουμένης φορολογίας — Ἀλλ' ὅσον παράδοξον καὶ ἂν φαίνεται τὸ πρᾶγμα, δὲν εἶνε πρωτοφανὲς ἐν τῇ ἱστορίᾳ, μόνις δὲ πρὸ αἰῶνος ἐν αὐτῇ τῇ Γαλλίᾳ, ἐπὶ τῶν χρόνων τῆς πρώτης ἐπαναστάσεως, ἔσχυεν αὐστηρότατος κατὰ τῆς ἀγαμίας νόμος, συνταχθεὶς κατὰ τὰς ἀρχαίας ἐλληνικὰς τε καὶ ῥωμαϊκὰς παραδόσεις. Γνωστὰ εἶνε τὰ πατριαρχικὰ ἥθη τῶν σημερινῶν Ἰουδαίων, δικαίως ἀποστρεφόμενων τοὺς ἀνυπάνδρους ὁμοφύλους των, γνωστὰ ἐπίσης καὶ τὰ λαμπρὰ τῆς ἀρχαίας Σπάρτης ἔθιμα, ἅτινα ἐπέτρεπον εἰς τὰς ἡρωίδας τῆς ἐποχῆς ἐκείνης νὰ σύρωσι τοὺς ἀγάμους τῆς κλασικῆς ἐποχῆς εἰς τὸν ναὸν τοῦ Ἡρακλίου, ὅπου ἐξυλοκόπουν αὐτοὺς πανηγυρικῶς τῷ τρόπῳ.

*
*

Ὁ ἐν Βερολίῳ διάσημος καθηγητὴς Helmholtz ἐδημοσίευσεν ἐν τῷ « Chambers Journal » τὰ ἐξαγόμενα τῶν ἐρευνῶν του περὶ τοῦ χρόνου, ὅστις πρέπει νὰ παρέλθῃ ἕως οὗ λάβωμεν συναίσθησιν μιᾶς τινος ἐντυπώσεως. Τὰ νεῦρά μας ἔχουσι τὴν ἰκανότητα ἐντὸς δευτερολέπτου νὰ διαβιβάσωσιν εἰς τὸν ἐγκέφαλον ἐρεθισμὸν τινα ἐξ ἀποστάσεως 195 ποδῶν. Ἐὰν λοιπὸν καθ' ὁδὸν προσκρούσωμεν κατὰ τὸν μέγαν δάκτυλον τοῦ ποδός μας, πρέπει νὰ παρέλθῃ τοῦλάχιστον τὸ τεσσαρακοστημόριον τοῦ δευτερολέπτου, ἕως οὗ πραγματικῶς αἰσθανθῶμεν τὸ ἄλγος. Ἀλλ' ἂν ἀλγῶμεν κατὰ τὸ οὖς, ἡ αἴσθησις βεβαίως συμβαίνει ταχύτερον, διὰ τὸν αὐτὸν δὲ λόγον ὁ ἡμέτερος ἐγκέφαλος ταχύτερον διατάσσει τὴν γλώσσαν, παρὰ τὰς χεῖρας καὶ τοὺς πόδας μας, ἐπομένως καὶ ἡμεῖς ἐνωρίτερον μινθάνομεν νὰ ὁμιλῶμεν, παρὰ νὰ δέρωμεν καὶ νὰ ξυλοκοπώμεθα. Τὸ πρᾶγμα ἔτι καταφανέστερον παρατηρεῖται εἰς ἄλλα

ζῶα, ἔχοντα μεγαλειότερον παρὰ τὸ τοῦ ἀνθρώπου σῶμα. Οὕτω π. χ. ἡ φάλαινα μίαν πληγὴν, κατὰ τῆς οὐρᾶς κατενεχθεῖσαν, αἰσθάνεται μετὰ πάροδον ἐνὸς δευτερολέπτου, πρέπει δὲ νὰ παρέλθῃ ἐν εἰσέτι δευτερολέπτῳ, ἕως οὗ αἱ διαταγαὶ τοῦ ἐγκεφάλου τῆς πρὸς ὑπεράσπισιν φθάσωσι μέχρι τοῦ ἀκροτάτου τούτου σημείου τῆς ἐπικρατείας του.

*
*

Παράδοξος ἑορτὴ τελεῖται ἐτησίως ἐν Μαδαγασκάρῃ, ἡ λεγομένη τελετὴ τοῦ λουτροῦ τῆς βασιλίσσης.

Ἡ ἰκανῶς shocking αὕτη ἑορτὴ γίνεται κατὰ τοιοῦτον τρόπον. Ἐν τῇ αἰθούσῃ τοῦ λουτροῦ τῶν Ἀνακτόρων συναγονται οἱ αὐλικοί, οἱ ἀνώτεροι δημόσιοι λειτουργοί, οἱ τὰ πρῶτα φέροντες ἐν τῷ Κράτει, ἐμπροσθεν δὲ αὐτῶν ἡ Α. Μ. ἡ χαριτόβρυτος ἄνασσα τῆς Μαδαγασκάρης, χωρὶς νὰ ποτῇται ἀπὸ κανένα φραγμὸν αἰδήμουσνης ἢ εὐπρεπείας, λαμβάνει ἀνετώτατα τὸ λουτρὸν αὐτῆς, τὸ μόνον, ὅπερ λαμβάνει καθ' ὅλον τὸ ἔτος, ὡς βεβαιῶσι καὶ κηρύσσουν αἱ κακαὶ τῆς Μαδαγασκάρης γλῶσσαι.

Ἡ βασιλίσσα, ἀφοῦ καλῶς ἐμβαπτισθῇ ἐν τῷ λουτρῷ, ἐξέρχεται, ἀποχαιρετίζει τοὺς παρεστῶτας καὶ ἀπέρχεται εἰς τὰ ἰδιαίτερα αὐτῆς δωμάτια. Διὰ τοῦ ἀπομένουτος ὕδατος τοῦ λουτροῦ αὐλικοὶ ἐπὶ τούτῳ τεταγμένοι ῥαντίζουν τοὺς παρισταμένους, εὐδαίμων δ' ἐκείνος, ὅστις θὰ δεχθῇ τὰς περισσοτέρας σταγόνας!

Τοῖς συνδρομηταῖς.

Εἰς τὴν πρόθυμον συνδρομὴν, ἧς ἔτυχεν ἡ **Μέλισσα** παρὰ τοῦ φιλομούσου κοινῷ ἀνταποκρινόμενοι, ἐκφράζομεν τὴν ἐπὶ τούτῳ εὐγνωμοσύνην ἡμῶν δηλοῦντες ἅμα ὅτι πάντα κόπον καὶ φροντίδα θέλομεν καταβάλλει, ὅπως αὕτη προϊόντος τοῦ χρόνου δυνηθῇ εὐδοκίμως νὰ ἐξυπηρετήσῃ τὰ εὐγενῆ αἰσθημάτα τῶν φίλων αὐτῆς συνδρομητῶν.

Ἡ διεύθυνσις